

היה קורא בספר על האסקופה. ואם חלמר ולרבה צפרקין דלא גזר בצרמלית גזירה לגזירה גבי לא יאל החייט במחמו (ל'קמן ד' יא): מלא ארזים ספר ארזים כל מולי כמי שרי צבאדו צדו יזו דלפילו צבין אגדו צדו לא חסור אלא חסור מדרבנן ואי אפשר לאוקמה אלא צאסקופת צרמלית כדמסיק אב"י צפרק ברה"ל דעירובין (דף ע"ג ו' ט"ז) ו"ל דקנט ספר לאשמעטין אפילו אפי"ו אפי"ו אגודו צדו חסור לאפוקי רבי אסא דלמחר הוה סל דבר שהוא משום שבות אינו עומד בפני כתבי הקודש: **בכותל** משופט. אור"י דלוי"י כגון צרבים מתפסים עליו דהוי רה"ר: **אגון** ע"ג מים ללו היינו הנחתו. ורש"י דלמרינן בפ"ק ד"צ"מ (דף ע"ג ו' ט"ז) ספיה מינה נייהא וימא הוא דקא מומטי לה לגבי קנין שאני דלא אקרי חצר מהלכה דחלר לפינן מיד א"י נמי איהו דקא מסכי' תוחא וקא מומטי לה אכל כלל ממשקן לפיקן ומס לא היה מסתמא אלא כדרך שמתעניעים חפלים בני אדם וצני אגון צבלי וכלי קף ע"ג מים אס הוא דרך כך להנייע חפלים או לא אע"ג דודאי לאו כמנהג דמי דק"ל רעב כמנהל דמי וצריש פוק צבתא (דף ק"ג) משמע נמי דלספק עול אס כשהוא מהלך דלא חשיב הגעה דקאמור מניחו עליה כשהיא מהלכת וטעל ממנה כשהיא עומדת וחמירין נמי בהגותא (לקמן דף פ"ג) הוליה דיו כשעור שתי אריות וכצנן כשהיא מהלך חייב כתיבתם זו היא הנחתה משמע דוקא כחבן שהניח במקום שישאר סל לעולם אבל אס שפך כללי אחר לא חשיב הגעה כיון שהוא מהלך: **רבי** יוחנן בן טרילי אמר שניהם ב"י. מדרבנן חסוב אס ואל נקט שני משמע דשמן חסוב משקה דשני אחר מטמא משקין להיות תהלה וכן משמע בפ"ק דפסחים (דף י"ג ו' ט"ז) ומה עסקה ממנחת פירשתי אס בצפסחים: **בשרמא** לבן עזאי מהלך כעומד דמי. קשה לר"י מיה לריך להאי עטמא לימא בשלמא לבן עזאי לא אשקחה"ג דמיחייב כדפריך מהא עטמא לרבנן דמי משום דמורה

נראה דאם מהלך כעומד דמי וכלי צדו וכלי א' וכלי ב' דמי למיח אגון צבלי וכלי קף ע"ג מים אכל רוכב או מיח ע"ג אס דמי אגון ע"ג מים [מ"א]

צורק קאמר האי עטמא האי אחתי לא ידע דמורה צורק דלי ידע לפריך נמי לבן עזאי אורוק ומושעי היכל אשכחן ב' ותידן ר"י דה"ק בשלמא לב"ב אפילו משכחת כ"ג במשקן פשור דמהלך כעומד דמי אלא לרבנן תקשה היכל אשכחן ב' א"י צורק שמי פריך על דפתייה דבן עזאי אין דרס מתחייב על ד' אמות צרה"ל לעולם דיעשה כמי שהגונה על כל חמה וחמה ויפטר ומשני משכחת לה צפוקן והש"ס דיון לא חשיב לה שפירכא כדאמר בצורק (לקמן דף ע"ג ו' ט"ז) אמות צרה"ל הלכתא גזירה לא ולהאי לא מקשה עליה וכן קלוטה לר"י דכמי שהגונה דמיא צורק ד' אמות צרשות הרבים חייב ולא חמירין כמי שהגונה חוץ ד' אמות צרשות הרבים ורבי"א מספקא ליה כיון דבד' אמות צרשות הרבים (א) לא חמר מהלך כעומד דמי אף על גב דבעלמא כעומד דמי לבן עזאי אס חייב לבן עזאי אפילו עמד לפיש חוץ ד' אמות אס לאו אס לא עמד חוץ לארבע אמות כגון שנגלה אחר מידו אס חמירין מהלך כעומד דמי חוץ לד' אמות אס לאו חוץ קלוטה לרבי עקיבא אס חמר כמי שהגונה דמיא חוץ לארבע אמות אפילו קלוטה אחר או כלב או שגטרפה כיון דתוך ארבע אמות לא חמירין נראה לרבי"א לרבי יוחנן דלמחר לגעיל ההפכה חפזי מווי"ט לווי"ט ומתך עליהם והוליו"ן פטור לית ליה דבן עזאי לבן עזאי דלמחר מהלך כעומד דמי הוה חייב וכן מוכח בהדיא ברש"י אלו בערות (כמונות דף ל"א ו' ט"ז):

ע"מ ללאת והתורה לא חייבה אלא מלאכה אחת וגמירין ומשקן שיתביחו לעשות המלאכה אבל לא ידע שהוא שבת כדבור ששאלה"ה זו מותרת: **והוא עטמוד לפוש**. למוס היחא עמיה ועקירה דבתרה הוי עקירה אבל עומד לכתף לתקן משאו על כתיפו לאו עמידה היא: **מדלמחר מר**. רבה דהוא רביה דלכ"י: **חוץ ד' אמות**. המעביר ד' אמות צרה"ל ועמד חוץ ד' אמות לפוש וחזר והשלים והיחא או עמד אס: **פטור**. שלא העביר ד' אמות בעקירה אחת ואס לכתף עמד בתוך ד' אמות ובעקירה ד' אמות היחא או עמד אס לפוש חייב (ד') ועמידה דתוך ד' אמות עמידה היא שהיתה לכתף: **החוץ לד' אמות**. המעביר ד' אמות שלמות ועמד חוץ לד' אמות אס לפוש עמד הוי הגתה גופו כהגתה חפץ ואס לכתף עמד חוץ זו עמידה ואס נטלה אחר מידו חמרי כן עמידה פטורין: **אמוראי יניחו**. ר' אלעאי ור' אמרי: **אמר לה כהאי לישנא ומר אמר לה כהאי לישנא**. ומהו ר' יוחנן חדה זימנא דאמרה: **מינא**. רש"י: **לשליט**. הרבה והוא רש"י: **דרב ספיו**. במקום אלוטבאות שיוטבאות סותרים ושם צרמלית עליה דלאו להיכלה הוא כרה"י: **חייב**. הוליו"ן ולא עמד בסטיו לפוש אין כאל הגעה אלא בפלטיא: **ובן עזאי פוטרי**. כדמוס קסבר מהלך כעומד דמי ומלא עקב מרה"י ומנחה בסטיו ועוקר (ג) מסטיו ומניה צרה"ל: **היכא אשכחן כה"ג**. דמפסקא רשותא חמרי"ו מייחייב דילמא ל"ו חייב רחמנא אלא כמולוי מרה"י לר"י צרה"ל:

קורא בספר. כל ספרים שלהם עשויים כמגילה: **ונתגלגל הספר מידו**. ורשאו אחד צדו: **גוללו אלנו**. וצפרק בתרא דעירובין מוקים לה צרמלית צרמלית כגון גבה' ג' ורשאו הרבים עוברת לפניו דלי נפל כוליה מידיה ומהדרי ליה מרה"ר לאיסקופה לאו חייב חטאת איכא הלכך השתא דרשאו אחד צדו ואין כאל עקירה אפילו משום שבות נמי לא גזור: **היה קורא צרמלית הגג**. שהוא רה"י: **ונתגלגל הספר מידו**. ורשאו אחד צדו: **עגל שלא הגיע**. ראש החתון: **ל"י**.

הסתמונים שהוא חויר ר"ה גוללו אלנו: **הגיע ל"י**. חסור לגוללו דגזור רבנן משום שבות היכל דלוגדו צדו אלו היכל דלפק מידיה כוליה דלא לייטיה דלחכא חייבא דלורייתא: **הוספו על הכתב**. כתבו לגד הכתב והשתל כלי ר"ה שלא יכל מוטל כל כך צביון: **והא לא נח**. ולאחרי חסור לגוללו אלנו: **משופט**. בולט מלמטה ומלך מלמעלה דנח ליה על ארסו שיפוט: **מי עבידי דנייהי**. אלא בדבר שיש לו טוך: **מסו דמימא**. לאו הייט החתן דרשו עקירתו עקירה דלא יידי ואילו: **קמ"ל**. דהייט החתן ועקירתו עקירה: **שמן שפף ע"ג י"ג**. ועקר השמן והוליו"ן לר"ה וה"א ע"ג מים לענין שבת אבל לענין תרומה לא סגי דלא נקט יין: **מהלוקט רבי יוחנן ורבנן דתנן שמן**. של תרומה: **שפף ע"ג י"ג**. של תרומה: **עבול יוס**. פוסל אס תרומה מן התורה צבמות בפ' הערל (דף ע"א): **לא פסל אלא שמן בלבד**. לפי שאינו חסור זה לזה ושמן פסול הוא ולא מומא הילכך לא פסיל ליה לין ולענין שבת נמי הוי כדבר אחר הקף על האים דלאו הייט הנחתו: **איח עטון אולינן ומסקין**. משמע שלא טעמו לכך אלא היה עטון צרה"ל כדי להוליכו מווי"ט לווי"ט (א) ומצבור יוס) ומשעק רגליו ממלך ואל נכנס כל היום כולו: **אינו חייב עד שיעמוד**. ואח"כ יעקור עלמו ללאת דעמידת גופו ודל"ו (ג) כעמידת חפץ דמי הלכך כי עמד ועקר ע"מ ללאת מייחייב אבל בלא עמידה ליכא עקירה אלא עקירה ראשונה והיא לא היתה

ע"מ ללאת והתורה לא חייבה אלא מלאכה אחת וגמירין ומשקן שיתביחו לעשות המלאכה אבל לא ידע שהוא שבת כדבור ששאלה"ה זו מותרת: **והוא עטמוד לפוש**. למוס היחא עמיה ועקירה דבתרה הוי עקירה אבל עומד לכתף לתקן משאו על כתיפו לאו עמידה היא: **מדלמחר מר**. רבה דהוא רביה דלכ"י: **חוץ ד' אמות**. המעביר ד' אמות צרה"ל ועמד חוץ ד' אמות לפוש וחזר והשלים והיחא או עמד אס: **פטור**. שלא העביר ד' אמות בעקירה אחת ואס לכתף עמד בתוך ד' אמות ובעקירה ד' אמות היחא או עמד אס לפוש חייב (ד') ועמידה דתוך ד' אמות עמידה היא שהיתה לכתף: **החוץ לד' אמות**. המעביר ד' אמות שלמות ועמד חוץ לד' אמות אס לפוש עמד הוי הגתה גופו כהגתה חפץ ואס לכתף עמד חוץ זו עמידה ואס נטלה אחר מידו חמרי כן עמידה פטורין: **אמוראי יניחו**. ר' אלעאי ור' אמרי: **אמר לה כהאי לישנא ומר אמר לה כהאי לישנא**. ומהו ר' יוחנן חדה זימנא דאמרה: **מינא**. רש"י: **לשליט**. הרבה והוא רש"י: **דרב ספיו**. במקום אלוטבאות שיוטבאות סותרים ושם צרמלית עליה דלאו להיכלה הוא כרה"י: **חייב**. הוליו"ן ולא עמד בסטיו לפוש אין כאל הגעה אלא בפלטיא: **ובן עזאי פוטרי**. כדמוס קסבר מהלך כעומד דמי ומלא עקב מרה"י ומנחה בסטיו ועוקר (ג) מסטיו ומניה צרה"ל: **היכא אשכחן כה"ג**. דמפסקא רשותא חמרי"ו מייחייב דילמא ל"ו חייב רחמנא אלא כמולוי מרה"י לר"י צרה"ל:

עירובין לו:

עירובין לו:

ג"ס עירובין ע"א:

רש"י אבן עמר לבתא פטור:

לקמן ג'א:

כמונות ג'א:

עירובין ג'א:

הגהות
הב"ב
(א) חמ"א ר'
(ב) חמ"א ר'
(ג) חמ"א ר'
(ד) חמ"א ר'
(ה) חמ"א ר'
(ו) חמ"א ר'
(ז) חמ"א ר'
(ח) חמ"א ר'
(ט) חמ"א ר'
(י) חמ"א ר'
(יא) חמ"א ר'
(יב) חמ"א ר'
(יג) חמ"א ר'
(יד) חמ"א ר'
(טו) חמ"א ר'
(טז) חמ"א ר'
(יז) חמ"א ר'
(יח) חמ"א ר'
(יט) חמ"א ר'
(כ) חמ"א ר'
(כא) חמ"א ר'
(כב) חמ"א ר'
(כג) חמ"א ר'
(כד) חמ"א ר'
(כה) חמ"א ר'
(כו) חמ"א ר'
(כז) חמ"א ר'
(כח) חמ"א ר'
(כט) חמ"א ר'
(ל) חמ"א ר'

ע"מ ללאת והתורה לא חייבה אלא מלאכה אחת וגמירין ומשקן שיתביחו לעשות המלאכה אבל לא ידע שהוא שבת כדבור ששאלה"ה זו מותרת: **והוא עטמוד לפוש**. למוס היחא עמיה ועקירה דבתרה הוי עקירה אבל עומד לכתף לתקן משאו על כתיפו לאו עמידה היא: **מדלמחר מר**. רבה דהוא רביה דלכ"י: **חוץ ד' אמות**. המעביר ד' אמות צרה"ל ועמד חוץ ד' אמות לפוש וחזר והשלים והיחא או עמד אס: **פטור**. שלא העביר ד' אמות בעקירה אחת ואס לכתף עמד בתוך ד' אמות ובעקירה ד' אמות היחא או עמד אס לפוש חייב (ד') ועמידה דתוך ד' אמות עמידה היא שהיתה לכתף: **החוץ לד' אמות**. המעביר ד' אמות שלמות ועמד חוץ לד' אמות אס לפוש עמד הוי הגתה גופו כהגתה חפץ ואס לכתף עמד חוץ זו עמידה ואס נטלה אחר מידו חמרי כן עמידה פטורין: **אמוראי יניחו**. ר' אלעאי ור' אמרי: **אמר לה כהאי לישנא ומר אמר לה כהאי לישנא**. ומהו ר' יוחנן חדה זימנא דאמרה: **מינא**. רש"י: **לשליט**. הרבה והוא רש"י: **דרב ספיו**. במקום אלוטבאות שיוטבאות סותרים ושם צרמלית עליה דלאו להיכלה הוא כרה"י: **חייב**. הוליו"ן ולא עמד בסטיו לפוש אין כאל הגעה אלא בפלטיא: **ובן עזאי פוטרי**. כדמוס קסבר מהלך כעומד דמי ומלא עקב מרה"י ומנחה בסטיו ועוקר (ג) מסטיו ומניה צרה"ל: **היכא אשכחן כה"ג**. דמפסקא רשותא חמרי"ו מייחייב דילמא ל"ו חייב רחמנא אלא כמולוי מרה"י לר"י צרה"ל:

ע"מ ללאת והתורה לא חייבה אלא מלאכה אחת וגמירין ומשקן שיתביחו לעשות המלאכה אבל לא ידע שהוא שבת כדבור ששאלה"ה זו מותרת: **והוא עטמוד לפוש**. למוס היחא עמיה ועקירה דבתרה הוי עקירה אבל עומד לכתף לתקן משאו על כתיפו לאו עמידה היא: **מדלמחר מר**. רבה דהוא רביה דלכ"י: **חוץ ד' אמות**. המעביר ד' אמות צרה"ל ועמד חוץ ד' אמות לפוש וחזר והשלים והיחא או עמד אס: **פטור**. שלא העביר ד' אמות בעקירה אחת ואס לכתף עמד בתוך ד' אמות ובעקירה ד' אמות היחא או עמד אס לפוש חייב (ד') ועמידה דתוך ד' אמות עמידה היא שהיתה לכתף: **החוץ לד' אמות**. המעביר ד' אמות שלמות ועמד חוץ לד' אמות אס לפוש עמד הוי הגתה גופו כהגתה חפץ ואס לכתף עמד חוץ זו עמידה ואס נטלה אחר מידו חמרי כן עמידה פטורין: **אמוראי יניחו**. ר' אלעאי ור' אמרי: **אמר לה כהאי לישנא ומר אמר לה כהאי לישנא**. ומהו ר' יוחנן חדה זימנא דאמרה: **מינא**. רש"י: **לשליט**. הרבה והוא רש"י: **דרב ספיו**. במקום אלוטבאות שיוטבאות סותרים ושם צרמלית עליה דלאו להיכלה הוא כרה"י: **חייב**. הוליו"ן ולא עמד בסטיו לפוש אין כאל הגעה אלא בפלטיא: **ובן עזאי פוטרי**. כדמוס קסבר מהלך כעומד דמי ומלא עקב מרה"י ומנחה בסטיו ועוקר (ג) מסטיו ומניה צרה"ל: **היכא אשכחן כה"ג**. דמפסקא רשותא חמרי"ו מייחייב דילמא ל"ו חייב רחמנא אלא כמולוי מרה"י לר"י צרה"ל:

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ו

עין משפט
נר מצוה

מידי דהוה אמעביר חפץ ברה"ה - ויחר מד' אמות וכל כמה דלא מנח ליה פטור וכי אגחיה חייב ואע"ג דאפסיק היולכא ביני וביני : **מחמת ד' לבוף ד'** - אמות מולוממות : **לכולי עלמא מקום חיוב** - אס ויטלו חוץ לד' ויטחו כון שהרי העבירו ד' שלמות : **אזלי ר"ה** - מרה"י לרה"ה (ב) כגון חצר שפערך לרה"ה דהוה מקום המיחלה לדי ר"ה ופליגי בה ר' אליעזר ורבנן בעירובין ב' כל גנות ואמרי רבנן דלאו כרה"ה דמו ואפי"ה כי אפיקמרה"ה לרה"ה דרך שם חיוב : **היכא דליכא חיובי** - כגון היכא דעירובין : **היכא דליכא חיובי** - גועלים ידות קטנות לפני הכותל שחופו שם געלות הקרנות ולא יחופו ככותל ויפילו : **מי ששטף לים** - דהוי ר"ה ואפילו הכי כי מפיך לרה"ה דרך שם חיוב : **בזורק** - מחמת לפלטיא דרך סטיו דחייב דהא לא נח בכרמליה מידי : **המכניס והמוליא פטור** - דמהלך כעומד והא נח גופו בכרמליה : **ד' רשויות** - כולה מפרש ליה : **גדר** - כותל שהוא גבוה ו' ורחב ד' הוי רה"ה : **פרטיא** - מסילה שהלכין בה מעיר לעיר : **פולטיא** - רחבה של עיר שסם מתקפלין לסחורה ומוכאלי - של עיר רחבים ו' אמה : **המפולטין** - משני רחשין *לפולטיא : **ענוס כרם** - בגל התראה : **ובנסקל** - בהתראה : **בקטפס** - שדות הרבה קטפטיא בלע"ז : **איסונויה** - שלפני החמוות שישבס שם סוחרים : **וספרמליה** - לקמיה פריך אטו כל הני ים ובקעה לאו היינו כרמליה דקמיה תאל לעיל : **אינן לא כרשום סיוד** - משום דדמיא לרה"ה דלין להם מחילות : **ולא כרה"ה** - דאינן דומין לדגלי מדבר דלאו להיולכא דרביס עבדי : **אינן נושאין ונתנין בחוק** - כלומר אינן מטלטלין בזה אלא בחוץ ד' משום דדומין לרה"ה וגזרו בהן רבנן אטו ר"ה : **ואם הוליא והכניס פטור** - וזו היא כרמליה האמורה למעלה : **חצר של רביס** - שפתוחין לחצר בהיס רביס וחצר פתוחה לרה"ה וכני ומכאולם שאינן מפולטין - שראשו אחד תחום וחרוץ ומחין לו וכני העליות ויאלצין דרך מניו לרה"ה : **עירבו** - כל הבתים של חצר יחד צפת וכן לענין המבוי אס עירבו החלרות הפתוחות לו ביחוד : **מוסריס** - להכניס ולהוליא מן הבתים לחצר וכן מן החלרות לתוך המבוי : **לא עירבו אסורין** - משני שבתים ויחדתם לנעליה והחצר רשות לכוון ונמולא מוליא מרשות לרשות אע"פ ששתייה רה"ה לעשות סייג לתורה להרחיק (ג) שלא יוליא מרה"ה לרה"ה ודך מילתא לאו מחילוק ד' רשויות היא דבין עירבו בין לא עירבו רה"ה היא והמוליא מתוכו לרה"ה חייב : **אדם עומד על הכסקופה נוטל מעני העומד כחון ונותן לו כו'** - וזה מקום פטור שהזכר למעלה שאינו חשוד רשות לעלמו לפי שאינו רחב ד' כדמפר לקמן ובטל אצל רה"ה ואלל רשות הרבים : **ובלכד שלא יטול כו'** - דמולול בלחורי שבת לכתחלה לגרום הולאה מרה"ה ויגזרה דילמא אלו לאקולי ולאפוקי להדיא מרה"ה לרה"ה : **פמעם שמי רשויות** - פעמים שהיא משמשת כהורה רה"ה ופעמים כרה"ה ולקמיה מפרש לה בשילהי כולה שמעמח : **סרינו רשות לעמסא** - אע"פ שהיא מרה"ה כדלמרינן לעיל בגדר גבוה ו' ורחב ד' הויא רשות בפני עלמא ואין מוליצין מן הפית לתוכה ולקמן מפרש טעמא : **בשני לדי רה"ה** - זו כנגד זו : **לכו**

מידי דהוה אמעביר חפץ ברה"ה - ה"ל למנקט המוליא דליירי ביה לעיל דכל כמה דלא מנח ליה מיפטור אלא משום דבתר הכי נקט מעביר נקט ליה נמי השתא ובלל עניני העברה ברה"ה קאמר : **התם** כל היכא דמנח ליה מקום חיוב הוא - ומוליא ומושיט ומעביר ד"ה ברה"ה דרך למעלה מ' דחייב אע"ג דלו הוא מנח ליה למעלה מ' פטור מ"מ פטור מ"מ מחתיו במקום שמהלך מקום חיוב הוא אצל סטיו הקרקע נמי מקום פטור הוא : **מידי דהוה אלדי רה"ה** - ואל"ס מה פשוט לן ויחר דרך לדי רה"ה מדרך סטיו וי"ל דדרך בית שיש לפניו לדדון וכן היה מסתמא בשמקן : **היכא דליכא חיובי כו'** - ותימה ב' כלל גנות (עירובין ג' וס) פריך ולפלוג בלדי רה"ה דעלמא פירוש ואמרי פליגי בחצר שפערלה ומשני אי הוי פליגי בעלמא ה"ה כי פליגי רבנן עליה ה"ה היכא דליכא חיובי אצל היכא דליכא חיובי מודו קמ"ל משמע דר"ה נמי פליגי בדליכא חיובי וי"ל דה"ה קמ"ל היכא דליכא חיובי דוקא פליגי אצל היכא דליכא חיובי מודה רבי אליעזר אי נמי ההיא סוגיא כרז פפא דהכא דלא מחלק : **המושטי** - הזורק חיוב - ואל"ס אלמאי מודה במושטי וזורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרך לדי לענין (ה) מעביר ה"ה לא נילף בזורק ומושיט וי"ל דלבן עולוי מעביר דרך לדי נמי פטור אע"ג דהיה בשמקן משום דמהלך כעומד דמי אצל זורק ומושיט דרך סטיו יליף וזורק ומושיט דרך לדי :

ארבע רשויות לשבת ק. לרשב"א יתמי ה' רשויות דהא קרפף יוחר מביית סלחיס שלא הוקף לדידה הזורק מרה"ה לתוכו או איפכא חייב ואין מטלטלין בו אלא ברה"ה וי"ל דהיא רה"ה גמור אלא לענין דלין מטלטלין בו אלא ברה"ה עשאה ככרמליה והרי כבר שנה רה"ה עירבו : **כרמליה** - בירושלמי בריש שבת תיר ר' חייא כמל רך (*זמלא) לא לח ולא יבש אלא בבינו ה"ה כרמליה אינו לא כרה"ה ולא כרה"ה : **יתר** - על כן ח"ר יהודה - הכי מיתני' בתוספתא פרק ז' דעירובין אחד תלו שצין ב' חלרות ואחד חלון שצין שתי חללים כו' וגשיריס ונפשות ורה"ה מקורה מטלטלין מחתיו צבת דברי ר' יהודה י"ח על כן ח"ר ח"ר יהודה כו פירוש יתר ע"כ בשני בתים משני לדי רה"ה דלף על גב דליכא למימר פי תקרה יורד וסוחס כזו בגשירים ונפשות ורה"ה מקורה דרישא אפי"ה נושא ומתן באלמלע דקסבר ר"י ב' מחילות דלוריי' כדלמרינן ב' כל גנות (עירובין כה) ואל"ס אלמאי לא מייטי הכא מתני' דכל

רבינו הננאל והו כרמליה לבן עזאי כאילו עומד בספור . אשכחא מוציא סכרפליה לתרבה אלא לתוכן אפאי חיוב ואמרי מידי דהוה אמוציא דרך צדי רשות הרבים התם לאי אע"ג דאי מנח ליה בצדי רה"ה פטור . כי טפיק לה לרה"ה חיוב התא נמי כך רובא דית' התא כותל שהוא צדי רה"ה . חיובי . פי אבנים יוצאות מן הקיר כוויים כדי שלא ירעפו ויהבכו בהבמות ובני אדם העוברים ובאין בקיר והיהוהו . דאפי"ה ל' אליעזר דאמר צדי רה"ה כרה"ה תן היכא דאיכא חיובי דברי הכל אלמאי כרה"ה נגיבו . א"ר יוחנן סברה בן עזאי שהחוקר פתחת לפלטיא דרך סטיו חייב . תניא נמי

הכי אחד הזורק ואחד המושט ואחד המוציא ואחד המכניס פטור המושט והזורק חייב . מ"ם לא אמר' קאופה כמו שהנחה : **ת"ר** ד' רשויות לשבת רה"ה

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

עירובין ג' : כב ו מיי' פ"א מה'ל' שבת הלכה ב :

יציאות השבת פרק ראשון שבת

כגון דאית לה מחילות . ואשמעינן דאע"ג דהיקפה יתר מבית סאתים ולא הוקף לדירה שאין ציחו סמוך לה קודם היקף ולענין לטלטל לתוכה היא ככרמלית כדלמרינן בעירובין שאין מטלטלין בו אלא כד' אפ"ה דלורייתא רה"י הוא והזרק מרה"י לתוכה חייב : **כדפולא** .

עירובין סז :

ס"א ותחתיה פיק דעירובין חלי כדלמרינן כגון כד ויולאין כזו

דאמר מחילה היא לקרות רה"י אלא שמוסרת דירה לכך אסורה לטלטל מזרצתן והא דקתני רה"י לטומאה כגון שיש פתחים שמחילותיה ונכנסין כזו *ויולאין כזו : **פולא** . דאמר אמאי קרי לה רה"י כו' מ"ט לא אמר כגון דלית לה מחילות ורה"י גמורה קאמר וניזיל בתר שמעתייה דאמר הזרק לתוכו חייב : **ורב אשי** . אמר לך רה"י קתני וכרמלית לא קרי לה תנא רה"י : **אטו כולוא** . הכן ים ובקעה ואיטמונית לא זו היא כרמלית דהזכר במנין רשויות הא קתני אינו לא כרה"י ולא כרה"ר ואין מולאין כו' ש"מ זו היא רשות שלישית : **לא נלרסה** . כרמלית דקתני אלא לאוספי כרמלית אחריתי כגון קרן וזית שנגכס בו ציח לתוכו והניח מקרקעו לרה"ר : **לא ניהא השמישפיה** . שאין יכולין להכנס לה להדיא דרך הילכו אי נמי בית שפניו עומד - באלכסון שזויתו אחת סמוכה לרה"ר והשניה משוכה מרה"ר ולפנים זוית הבולטת מעכבת את הרבים מליכנס בה"י כחוק כניסה של זוית האחרת : **בין העמודים** . עשר עמודים צרחה והולין צרס התגרים פרגמטיא וגם אילטצבותא לפניהם ליטב שם התגריס : **לא מפסחי לכו להדיא** . שהיו עמודים הרבה בצורך ורוחצ זה שלא כנגד זה : **לבינה** . סתם לבינה ארכה ורחבה ג' ואין לעביה שיטור יש מהן עבות ויש מהן דקות : **וטע על פניה** . כגון דבילה שמינה או טיט : **חייב** . אם זרק ד"ח דהוי כמונח ברה"ר לכל למטה מ' רה"ר הוא ובלבד שיטח (או) למטה מג' דהוי קרקע או באויר כי האי דנדבקה כותל כדלמרינן במתני' לקמן הזורק : **למות כותל למטה מ' פתח** כיוצא בזה וזרק ד"ח דהוי כמותל כרמלית וכשאין רחב ד' מקום פטור היינו בתשמיש המסוים כגון גב לבינה וראש כותל או עמוד דהני מסתיים שמישישייהו אבל אויר כגון פני הכותל דבר הדבוק בו לא הוי רשותא לנפשיה אלא חי למטה מ' הוא הוי

הגהות
הב"ח

(ה) גמ' רב אשי לא אמר כעולה אלא עולה מיע' :

פ"י סנה והוא אילן סיק

[עירובין סז.]

גיטין עט. ע"ש [עירובין לז : ג']

לא נלרסה אלא לקרן זוית . לא בעי למימר דלויטרין לגדי רה"ר משום דלר"א כרה"ר דמי ואפילו חית צהו חיפופי או שמא מספקא ליה חי מודה להו רבי אליעזר אם לאו : **אבל** בין העמודים . כרה"ר דמי אע"פ שאין בין עמוד לעמוד ט"ז אמות הוי

רה"ר כיון שבני רה"ר בוקעין בה וחוץ לבין עמודים *רחב טשה עשר אמה : **ומח צפניה** חייב . ואמר ר"ט דאם נח למעלה משלשה ריך ציהא צפניה ארבעה על ארבעה ומה שמדובק צפני הלבינה חשוב כמונח עליה אע"פ שאינו אלא באויר וכן הא דתנן למטה מ' כוורק בארץ ומוקי לה רבי יוחנן דבבילה שמינה היינו טעמא נמי דכיון שמדבק צפני הכותל שהוא רוחב ד' על ד' חשוב כמונח עליו וריב"א פי' דאף למעלה מג' לא בעי שיהא צפני הלבינה וכותל ד' על ד' דכיון שרואה את הקרקע חציב כמונח ע"ג קרקע וקשה לר"י דלעיל (קד ד-) כי פריך דמתנין דפשט ידו והא צביא עקירה והגהה מע"ג מקום ארבע לוקי מתנין במחויק הספך בענין זה שרואה את פני הקרקע : **אילימא** דעד עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית . פרש"י כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית דהא רשות היחיד היא בין לעולא מ"ב לרז אשי ולא הוי ריך לאתויי מ"ב גידל ועוד דהיי קאמר וחי לא לא הויא כרמלית והרי ים ובקעה אין להן מחילות וגרחה לר"י דהכי פירושו *אילימא עד דליכא מחילות י' היינו אויר הראוי למחילות עשרה לאפוקי בקעה מסוככת צפחות מ' על גבי קודרסין ללא הוי כרמלית כיון דאין גבוהה י' והוי מקום פטור ומותר לטלטל בטולו והאמר רב גידל כו' : **ואם**

פ"י קו"ט

עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב בית שאין בחוכו עשרה וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל בכולו *בתוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד י' דעד י' הוא דהויא כרמלית למעלה מ' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל לרב יהודה שינא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה דבכרמלית ואקילו בה רבנן מקולי רה"י דאי איכא מקום פטור הוא מקולי רה"ר כמי דע"י תהוי כרמלית למעלה מ' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור . הא דרב גידל דאמר בית שאין בחוכו עשרה טפחים וקריו

גליון השם

גמ קרפף יתיר מבית סאתים כו' זורק לתוכו חייב - פי' לקמן פ ע"א כשי"י ד"ה והוא שיש מ"ט וז' ע"ג ע"כ כרמלית מוקף כרמלית וע"כ שבת רס"ח קתני . וט"ש שבתות פ"א מ"ז שילי בית בגלגל רה"י לשת וט"ש מ"י איטמונית רה"י לשת וז"ע : **ע"כ** כמותו חזק מטלטלין וכו' ע"י עירובין פט ע"א תוס' ד"ה בתמולת : **תוס'** ד"ה אכל פי' העמודים כו' רחב פי' אמה . ע"י עירובין ו ע"כ תוס' ד"ה ופי' תימח :

לא א מיי פט"ו מה"א סנה הלכה א סנה לאוין סנה ט"ע א"ח ס"י שמו וס"י שנת : **לב** ב ג מיי ס"ד מה"א שנה הלכה ד טו"ש א"ח ס"י שמה ספוף יד : **לג** ד מיי ט"ס הל"ו : **לד** ה ו מיי ט"ס הלכה ז טו"ש א"ח ס"י שמה ספוף יח : **לה** ז ח מיי ט"ס הל"ד טו"ש ט"ס ספוף יח :

רבינו חננאל

והא דתנן רה"י כלומר אינה רה"ר . רב אשי אמר (קאמר) בבקעה דאית לה פתחים מדקתני רשות היחיד : קרן וזית המסוכה לרה"ר ואיצטבא שלפני העמודים ככרמלית נידונין כל שאין גבוה מן הקרקע ג' טפחים כגון לבני וזית גבוה בה כרה"ר דמי . וכל גבוהה ג' טפחים ואין בו רחב ארבעה וקרן גבוה על גבי פטור חוץ מן הזורק ונה על פי הכלב או בפי הכבשן או בדר של אדם וכיוצא בהן המפורשות בהמצא חפצו חפצו משום המושבתי משויא להו מקום ומפורש בהמצא חפצו כי האי גונא דכל פחות מ' בארץ כארץ חשיב . וא"ר יוחנן אין כרמלית פחותה מ' ותופסת עד ג' טפחים אבל למעלה מ' מקום פטור הוא והוי פירושא בפי' הזורק כי הא דתורה שמואל רב יהודה שינא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה דבכרמלית ואקילו בה רבנן מקולי רה"י דאי איכא מקום פטור הוא מקולי רה"ר כמי דע"י תהוי כרמלית למעלה מ' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור . הא דרב גידל דאמר בית שאין בחוכו עשרה טפחים וקריו

גמ קרפף יתיר מבית סאתים כו' זורק לתוכו חייב - פי' לקמן פ ע"א כשי"י ד"ה והוא שיש מ"ט וז' ע"ג ע"כ כרמלית מוקף כרמלית וע"כ שבת רס"ח קתני . וט"ש שבתות פ"א מ"ז שילי בית בגלגל רה"י לשת וט"ש מ"י איטמונית רה"י לשת וז"ע : **ע"כ** כמותו חזק מטלטלין וכו' ע"י עירובין פט ע"א תוס' ד"ה בתמולת : **תוס'** ד"ה אכל פי' העמודים כו' רחב פי' אמה . ע"י עירובין ו ע"כ תוס' ד"ה ופי' תימח :